

ИНФОРМАТОР

САМОСТАЛНИ СИНДИКАТ МЕТАЛАЦА СРБИЈЕ

Година 2 ∞ 04. ЈУН 2021 ∞ Београд, Дечанска 14, тел/фах 011/3340722 mail: sms@sindikat.rs

Акције и кампање синдиката за сигурнија радна места - Стоп пандемији

Иницијатива да се Ковид 19, као што су то већ урадиле поједине европске земље, уврсти на листу професионалних обољења, затражена је на скупу, који је организовао Савез самосталних синдиката Србије. Све је више доказа да је Ковид 19 системска болест која напада све органе и сва ткива, а зна се да на неким органима оставља трајне последице, због чега би требало да буде професионално обољење, изјавио је председник Синдиката запослених у здравству и социјалној заштити Зоран Савић.

На округлом столу, у чијем фокусу је била иницијатива да се Ковид 19 уврсти на листу професионалних обољења, констатовано је да су у највећем ризику од те болести управо здравствени радници који су и поднели највећи терет пандемије.

"Ми желимо да укажемо да је Ковид 19 обољење које може да се утврди као професионално за здравствену и делатност социјалне заштите. Тако би се запослени осећали сигурније јер би имали адекватну надокнаду која би важила и даље, а не само време које је уговорено са Министарством здравља, а свакако би имало утицаја и на даљи радни стаж запослених", рекао је он.

Иако су, како је нагласио, представници синдиката свесни да би било тешко утврдити да ли се запослени инфицирао на свом радном месту или било где друго, Савић сматра да би се, уз добру вољу државе, то ипак могло утврдити.

"Ми сматрамо да има пуно аргумената, пре свега за запослене у здравственом сектору, али и за све оне који се на радном месту заразе ковидом да буду тако и третиран и евидентирани. То утиче и на надокнаду за одсуство са посла, такозвано боловање", рекао је он, додавши да јавни сектор анексима колективних уговора регулисао да запослени имају ту надокнаду у пуном износу.

ЗАЈЕДНО СМО ЈАЧИ

САМОСТАЛНИ СИНДИКАТ МЕТАЛАЦА СРБИЈЕ

"Имамо проблем са реалним сектором, и заиста сматрамо да са овом иницијативом, нормално уз процедуре којима ће запослени доказати да је на свом радном месту заражен Ковидом 19, буде третиран тако да је то обољење у вези са радом и да има 100 посто надокнаду, као да ради", рекао је Вуковић.

Професор Медицинског факултета и проректор Универзитета у Београду Петар Булат рекао је би код здравствених радника, у већини случајева, могли да говоримо о Ковиду 19 као о професионалном обољењу. Према европским подацима, ризик за оболевање је знатно већи за здравствене раднике него за становништво.

"У Енглеској је ризик 3,3 пута већи за здравствене раднике него за становништво, а у Белгији око два и по пута већи", указао је он, додавши да европске земље различито третирају Ковид 19, неке као професионално обољење, а друге као повреду на раду.

"По дефиницији, професионално обољење настаје дуготрајном изложеношћу, па се Ковид 19 не уклапа у ту дефиницију. С друге стране на листи професионалних болести је Хепатитис Б који не настаје кроз дуготрајну изложеност. Тако да има простора да се и у нашој земљи разматра питање да ли Ковид 19 може бити професионално обољење", рекао је Булат.

Према његовим речима, законски предуслови постоје и појединци из здравственог сектора би требало да почну са подношењем захтева да им се Ковид 19 призна као професионално обољење.

СВАКА ДРУГА ПЛАТА МАЊА ОД ПРОСЕЧНЕ ПОТРОШАЧКЕ КОРПЕ

Просечна потрошачка корпа у Србији овог фебруара (најновији податак Министарства трговине) вредела је 74.892 динара. Од јануарске је била већа за 422 динара, а у односу на фебруар 2020. порасла је за 2,8%.

Минимална потрошачка корпа била је готово упола нижа од просечне – 38.354 динара, али је, како показује статистика, за 213 динара била виша у поређењу са минималном јануарском потрошачком корпом.

И поред тога што се држава хвали константним растом зарада, просечна нето зарада обрачуната за фебруар 2021. износила је 62.280 динара, што је ипак за око сто евра мање од вредности просечне корпе.

За покриће нове просечне потрошачке корпе у фебруару ове године било је потребно 1,20 просечних плата. То је само доказ да је Србија и даље земља неједнакости, а овамо нам непрестано говоре како расте просечна зарада. Шта нам то вреди ако знамо да милион људи у Србији прима око 48.000 динара месечно, од укупно 2,2 милиона запослених? При том, трошкови живота стално расту.

Висина минималца (тренутно 330 евра) нижа је него у Кини и Камбоџи и испод је нивоа достојанствене или правичне накнаде за рад. Од те зараде не може нормално да се живи, а прима је 350.000 радника.

Сем тога, дискутабилно је и орочавање минималне цене рада на период од две године, јер представља још један начин њеног обезвређивања и понижавања радника.

Око 50 одсто људи у Србији има примања мања од 49.000 динара, колико иначе износи медијална зарада, а то значи да сваки други грађанин прима мање од вредности просечне потрошачке корпе.

Ситуација би се поправила када би се обезбедило више посла и веће плате, да људи могу да раде и зараде а никако да им се говори како је ситуација сјајна, јер није.

НА УСЛУЗИ ЧЛАНУ

ЕВО РУКА !